

Een kerk als publiekstrekker

Toen en nu

Welkom

U bent hier als publiek

Dus het werkt 'de kerk als publiekstrekker'

Dit museum, deze kerk, vertelt een verhaal

Het is een verhaal van herbestemming

Van opnieuw uitvinden

Een andere weg vinden

Van daar waar het huidige niet meer kan zijn en het nieuwe nog niet is

Herbestemming vergt voorstellingsvermogen

Zonder fantasie en dromen -> geen bestemming of herbestemming

Het vergt afstand nemen van de huidige realiteit

Je losmaken van wat zo lang gewoon was

Het voelt als die oude jas

Die toch niet meer bij je hoort

Wist u dat het woord herbestemmen pas in eind jaren 80 is ontstaan op de Academie voor de Bouwkunst in Eindhoven?

De architect Ed Schulte heeft het bedacht als een beter woord voor het tot dan toe gehanteerde 'hergebruik'

Maar dat terzijde.....

Nadat Ilse mij vroeg deze expositie te openen

Liep ik rond met de vraag – wat betekent herbestemmen eigenlijk voor mij....?

Herbestemmen is verdriet, rouw, loslaten en tegelijk eren en erkennen

Herkenbare geuren, kleuren en beelden gaan misschien verloren

Of blijven als herinnering

Herbestemmen is ook plezier, frisheid, ruimte en creativiteit

Verbinding met nieuwe perspectieven, met elkaar, met de toekomst

Een diep verlangen

Het is terugkijken en vooruitkijken in de tijd

Het is een reis in de tijd – terug en vooruit

Voor mij gaat het ook om naar binnen en naar buiten kijken

Wat is er in mij, in ons,

Wat gebeurt er om ons heen in de omgeving?

Hier en nu

Wat wil geboren worden, wat wil leven?

Wat vraagt deze tijd, deze plek van ons?

Wie ben ik, wie zijn wij samen?

Waar willen wij naar toe?
Wat is onze weg?

Wat ligt er achter ons
Wat ligt er voor ons
Wat ligt er ín ons
En wat ligt er om ons heen?

Dát zijn de vragen die het leven interessant maken
Die gaan over bestemming
Die gaan over herbestemming

Dus zo gaat een verhaal over herbestemmen van een kerk
25 jaar geleden
Geboren uit ideeën van burgers
Ook over wat in deze tijd beweegt
Waar dat vandaan komt
En wat dat met mij, met ons allemaal, doet

Over boeren, over stikstof, over het platteland
Over vluchtelingen, klimaatcrisis, oorlog in Oekraïne
Over Groningen, over politiek, over democratie
Over ongelijkheid, over onrechtvaardigheid, over onzekerheid.

Dat, lieve mensen,
Is herbestemmen voor mij
Elke dag weer, kijken naar wat er wil leven
In mij, om mij heen, in u, in uw omgeving

En dan niet weg te kijken
Geen geitenpaadje te nemen, maar
De kop in de wind en niet in het zand te steken
Te handelen
Te werken
Te vechten wellicht
Voor een droom
Voor een waarde
Voor een ideaal
Voor een samenleving die de moeite waard is

Herbestemmen is een werkwoord
En alleen zo wordt herbestemmen een verhaal

Een verhaal dat na 25 jaar nog steeds actueel is
Zodat een kerk een publiekstrekker is en blijft

Ik wil afsluiten met een gedicht
Een gedicht dat ik schreef over de boeren
De boeren in Flevoland, die kampen met bodemdaling
Een fenomeen dat er is
Net als ongelijkheid, onrechtvaardigheid, onzekerheid
Wat boeren raakt in hun bestaan
En dus gaat over bestemming
Of zo u wilt, herbestemming.....

Ik laat het aan u om de diepere lagen hierin te ontdekken

Samen strijden

Waar moet ons zakkend land verwijlen
Wanneer de tijd van ooit kan wederkeren
Als zachte lagen zomers droog verteren
Diepe plassen winters werken tegengaan

Dan zal de boer zijn gram weer halen
In ploegen zwoegen op de onderstromen
Zoekend naar voren waar het zaad zal leven
Waar wind water werklust de strijd verdragen

Ons zakkend land.
Komt boven.

*Bart Budding
Oktober 2020*